

El lehet menni...

Rosszkedvű, de képzett? Dubajozzon örökre!

Van, aki távolabbra merészkedik, mint London vagy Berlin, hogy szerencsét próbáljon. Még Dubaiban is élnek olyan magyarok, aki megelégték az itthoni helyzetet, vagy csak kaptak egy kihagyhatatlan ajánlatot a közel-keleti luxus országban. Kovács Gergely még nyáron fogadta el egy francia multinacionális cég ajánlatát az Egyesült Arab Emírségek metropoliszában, és úgy döntött, 36 évesen, feleséggel és két kicsi gyerekkel egészen új életet kezd. Interjú.

Lukács Andrea

2013.11.14.

EL LEHET MENNI...

Rosszkedvű, de képzett? Dubajozzon örökre!

hvg.hu: Miért pont Dubai?

Kovács Gergely: Másfél évvel ezelőtt vezetői tanulmányokat végeztem az Inseadon Párizsban és Abu-Dzabiban, ahol első látásra beleszerettem a környezetbe, az emberekbe, a lehetőségekbe.

hvg.hu: Itthon nem volt elég?

K. G.: Nem panaszkodhatom, közgazdászként végeztem itthon, majd az Egyesült Államokban három évig tanultam tovább. 25 évesen tértem vissza Magyarországra, Budapesten egy japán cég alelnöke voltam nyolc éven át. Más volt a kiváltó ok, nem a lehetőségek, illetve a megélhetés hiánya. Jó pár éve izgat, hogy újra külföldön éljek és dolgozzam. Ha valaki töltött már pár hétnél többet a határainkon kívül, és nem csak turistáskodott, az tudja, miről beszélek. Ahogy elkezdünk világot látni, bizonyos dolgokra igényünk lesz.

hvg.hu: És még egy alelnöki fizetésből sem lehet ezekhez a dolgokhoz itthon hozzájutni?

K. G.: Az olcsó néha drágább, és ez különösen igaz Magyarországra. Tipikus hibája az olcsóságunknak, hogy végül mindig ráfizetünk. Arról nem is beszélve, hogy a magas adóterheken felül még az alapellátásokért is *jattolni* kell. Ha pedig az lenne az igénye az embernek, hogy az etetésen és a felügyeleten kívül esetleg foglalkozzanak is a gyerekével az óvodában, netán egy plusz nyelvet tanítsanak nekik, az minimum havi 100 ezer forintba kerül. Dubai persze nem olcsó hely, valamivel drágább is, mint Magyarország. De az óvoda például hasonló összeget tesz ki havonta, viszont cserébe nemzetközi környezetben van a gyerek, megtanul folyékonyan angolul és franciául. Ugyanez vonatkozik az orvosi ellátásra. Rendkívül magas színvonalú az egészségügy, anélkül, hogy tb-járulékot fizetnénk, vagy még borítékozni kellene. A munkáltatók által kínált csomagok általában tartalmazzák az egész családra vonatkozó nemzetközi egészségbiztosítást, ami így lehetőséget biztosít egy magas színvonalú ellátás ingyenes igénybevételére.

Iskola Dubaiban - nemzetközi környezet Fotó: AFP / Karim Sahib

hvg.hu: Hogyan fogott hozzá, miután eldöntötte, hogy el akar menni?

K. G.: Már egy ideje nézelődtem, nyomon követtem a szakmában fellelhető lehetőségeket, bár a közel-keleti régióban csak Dubai vonzott. Az akkori munkáltatóm is különböző karrierlehetőségeket kínált Dallasban és Sydney- ben, ám ezek kevésbé nyerték el a tetszésemet. Egy a világon piacvezető szerepet betöltő francia multinacionális cég Szingapúr és Párizs után most építi ki a központját Dubaiban, ahonnan az afrikai, a közép-keleti, a törökországi, illetve a FÁK-országok piacát felügyeli. Ezen régióra vonatkozó fejlesztések és akvizíciók lebonyolítására kaptam megbízást, ami mind a szakmai fejlődésem, mind a család jövője szempontjából megfelelőnek bizonyult. Azóta a költözést intézem, nemrég írtam alá a munkaszerződésemet. A lakáskeresés miatt sokat kellett utaznom, az utóbbi hetekben összesen tízszer fordultam meg Dubaiban.

hvg.hu: Továbbra is lángol a szerelem?

K. G.: Igen, mondhatom. Fantasztikusan tiszta, rendkívül rendezett és nagyon biztonságos a város. Az autót le lehet állítani az utcán bárhol, nyitva, járó motorral, még az értéktárgyait is benne hagyhatja az ember. Az a benyomásom, hogy működik minden, és bármibe belefogna az ember, arra találna közönséget. Egy olyan [metropoliszról](#) beszélünk, ahol a kétmillió lakosának a 80 százaléka külföldi, tele európaiakkal. Mindenféle vallás, bőrszín és nemzetiség elfogadott, persze vannak társadalmi különbségek, de mindenki megtalálja a helyét. Az emberek nyugodtak és boldogok.

hvg.hu: Mit vár a dubai élettől?

K. G.: Azt, hogy megszabadulok nagyon sok olyan gondtól, ami itthon megkeseríti a hétköznapijaimat. Az idegeskedést, hogy ha esetleg elindulok télen, hóban, és elakadok, akkor gondoskodik-e rólam a karhatalom, vagy hagynak ott vesztegelni, és utána még vállon is veregetik, sőt kitüntetik egymást, hogy milyen szuperül megoldották. Vagy, ha mentőt hívok a gyerekemhez, az kiér-e időben. De az is elkeserítő, hogy egy ép autópálya nincs, vagy, hogy 27 százalék az áfa, de ha jövőre 30 lesz, azt is lenyeljük. Nemcsak a gyerekeim jövőjét nem látom, hanem a változás lehetőségét sem, se társadalmi, se politikai téren, Magyarországon. Mindenki panaszkodik, de ugyanez a szcenárió megy tovább, függetlenül attól, hogy holnap, vagy a márciusi hó katasztrófa után lettek volna a választások. Megoldás helyett szabályokat találnak ki, és minden lépésünket sarcolják vagy szankcionálják. Úgy érzem, velünk mindent meg lehet csinálni. Maximum duzzogunk két napig a közösségi portálon.

hvg.hu: Ehhez képest Dubaiban minden rózsaszín?

K. G.: Dubaiban reggel felkelsz, és biztos, hogy süt rád a nap. Pezsgő a társadalmi élet, délután és este tele vannak az éttermek, a kávézók. Nem téma a politika, mindenki megtalálja a számítását. Nincsenek rablások, betörések, erőszak, ha mégis, akkor 24 óra leforgása alatt megtalálják a tettest. A kisebb keresetűek nem néznek rossz szemmel a tehetősebbekre, és nem fosztogatnak, mert nem kockáztatják, hogy esetleg kitoloncolják őket. Az afrikai, indiai és pakisztáni munkások azon túl, hogy meg tudnak élni a maguk módján, a bérük 70 százalékát még haza tudják küldeni a családjuknak. Ezért érdemes törvénytisztelőnek lenni.

hvg.hu: Mennyi időre tervezi a kint létet?

K. G.: Ezt nem tudom megjósolni. Lehet, hogy csak egy-két évig maradunk kint, de az is előfordulhat, hogy Dubaiban ragadunk. Ha mégsem jönnek be a számításaim, vagy a gyerekek rosszul érzik magukat, akkor lehetőségünk van máshova költözni, vagy hazajönni.

Sétálóutcák nincsenek. Fotó: AFP / Karim Sahibsahib

hvg.hu: Nem mondott le teljesen Magyarországról?

K. G.: Nagyon szeretem Magyarországot. Mégis mostanra – és ezzel a feleségem is egyet ért – rendkívül egysíkúvá, unalmassá vált, hogy egy nagyon kicsi társadalmi közegben mozgunk. Ez egy ideig jópofa, aztán már nem. Pedig gyerekkoromban fel sem merült bennem a vágy, hogy világot lássak, a rendszerváltás előttről sok dolog hiányzik, ami akkor tehernek tűnt. Mintha akkor még lett volna társadalomépítő szerepe az államnak: a táborkok, az őrsök, a barátságok bennem kellemes emlékként maradtak meg.

Amikor három évet éltem Kaliforniában, büszkén viseltem a magyarságomat. Amint autóra tettem szert, rögvest piros-fehér-zöld-matricát ragasztottam rá, és hirdettem, hogy milyen nagyszerű ez az ország. Ez mostanra elhalványult bennem, elkezdtem racionálisan gondolkodni és tervezni. Főleg a gyerekek miatt: ha csak pár évig maradunk Dubaiban, akkor is tudnak már három nyelven beszélni, nyitottabban tekintenek a világra, nem lesznek szűklátókörűek.

Szeretném, hogy nekik ne a társadalom, a politika, vagy mások elvárásai szerint kelljen élniük. Szeretném, hogy felfedezzék a világot, hogy azt tanuljanak, ami érdekli őket, olyan normák szerint éljenek, amit ők maguknak állítottak fel. Számomra fontos, hogy ne felesleges verseket magoljanak csupán azért, mert azt a magyar társadalmunk az alapvető műveltség és érettség feltételeként határozza meg. Az intelligencia, a műveltség és a stílus definícióját és feltételeit ne a társadalmi dogmák alapján sajátítsák el, hanem saját igényüknek megfelelően. Legyenek

attól boldogok, ami valóban boldoggá teszi őket, ne attól, amit mások meghatároznak nekik.

Azt szeretném, hogy könnyen barátkozzanak, ne legyenek kitaszítók, elutasítók, rosszkedvűek, olyanok, mint a szüleik, és amilyenek a legtöbben Magyarországon.

hvg.hu: Rosszkedvű ön is?

K. G.: Akármennyire is szeretném ezt levetkezni, rám is jellemző a magyaros bú. Jó lenne, ha a gyerekeknél nem épülne be a pesszimista gondolkodásmód.

hvg.hu: Kint keresni fogja a honfitársakat?

K. G.: Létezik kint magyar közösség és már rengeteg magyar kontakttal elláttak, de nem ez az utazásunk célja. Egyes országok állampolgárai jellemzően még nyaralni is ilyen úti célt választanak, ahol honfitársakra lelnek, mint az oroszok vagy a hollandok, de ez a szemlélet távol áll tőlem. Viszont élnek kint arab, francia, belga, svájci és angol barátaink, akikkel majd lehet együtt programozni, vacsorázni, menni, kikapcsolódni. Őket valóban érdekli, hogy mi van a másikkal, mindenféle hátsó szándék nélkül, nincsenek fölösleges játszómázások, és akár nő és férfi is elmehet meginni egy kávé, anélkül, hogy sandán néznének rájuk.

Pezsgő a társadalmi élet, délután és este tele vannak az éttermek. Fotó: AFP / Karim Sahib

hvg.hu: Hogy fognak élni?

K. G.: Eladtuk a budai lakásunkat, és kiszállítatjuk a bútorainkat, mert a munkáltató a költöztetést is vállalta. Dubaiban először a híres pálmán

kezdünk el keresni lakást, az egyik ötcsillagos hotelben, ahol hosszabb távra lehet bérelni apartmanokat a szálloda teljes körű szolgáltatásaival. Aztán rátaláltunk egy zárt lakóövezetre, ahol házakat lehet bérbe venni, és a gyerekek szempontjából előnyösebb, mert csak családosok lakják, és nagyon biztonságos.

hvg.hu: Mennyibe kerül Dubaiban lakni?

K. G.: Az albérleti díjak között nagy különbségek vannak, de már átszámolva akár 50-100 ezer forintból is meg lehet oldani személyenként. Amit érdemes tudni az az, hogy Dubaiban nagy alapterületűek a lakások, három szoba jellemzően 2-300 négyzetméteren terül el, de nem ritka az 1300 nm-es, 5 szobás lakás sem. Összehasonlításképpen ott a fizetésünk 30 százalékából valóban színvonalas, pálmafákkal, medencével, tavakkal övezett parkban lakhatunk, amire a tisztaság, a rendezettség és nem utolsósorban a rendkívüli biztonság jellemző.

Budapesten hiába engedhet meg magának valaki egy jobb környéket, egy jó állapotú lakást, ha belép a lakóház kapuján, belebotlik 3-4 bűzlő kukába, a gangon a szomszéd szemetes zacskójába, hűtőjébe, biciklijébe, macskájába vagy bakancsába. Az utcán veszélyes parkolni, ha pedig elindul az ember autóval, az a kérdés, hogy 10 méteren belül csak három, vagy esetleg tizenhárom kátyún gázol-e majd át. Dubaiban meg megállsz két pálmafa között, nyitva hagyod a kocsit és besétálsz a gyönyörű lakásodba.

hvg.hu: A magyarokat tárt karokkal fogadják?

K. G.: A szabályozás szerint a turistavízum 15-20 ezer forintba került, ami három hónapig érvényes. Bevett szokás, hogy akár 1-2 hónapra is bérbe adnak lakást. Ha valaki munkát akar vállalni, ahhoz azonban már ügynevezett szponzor szükséges, ami az én esetemben a kinti cég. Be kellett mutatni a hatóságoknak a munkaszerződésemet, és el kellett végeznem egy AIDS-tesztet. Ezek után kaptam meg a vízumot, aztán pedig lakásbérleti szerződést kellett kötnöm, az ingatlant rögtön át kell íratni a nevemre, hogy a feleségemnek és a gyerekeknek is tudjuk intézni a papírokat, nekik ugyanis én leszek a szponzor. Ha pedig bébiszittert, kertészt vagy bejárónót alkalmaznánk, akkor a család lesz a szponzor.

hvg.hu: Tervezik?

K. G.: Én nagyon ódzkodom tőle, de a kinti barátaink csak legyintenek, hogy úgyis beadom a derekam. A lakásokat eleve úgy építik, hogy van „cselédszoba”, e nélkül nincs is ingatlan. Nem hiszem, hogy jól viselném, ha egy idegen ott lakna velünk, de azt mondják, hogy havi 80-100 ezer forintért minden terhet levesz a vállunkról egy bejárónő: bevásárol, elmegy a gyerekekért, takarít.

A Pálma Hotel Fotó: AFP / Jens Kalaene

hvg.hu: Ezzel az összeggel egy magyar vendégmunkás azért nem sokra megy.

K. G.: Általában indiaiak és filippínók végzik ezt a munkát, és ők tényleg hazaküldik a keresetük nagy részét. De sok más állás van kint, arra kell figyelni, hogy ha megszűnik a munkaviszony, akkor egy hónap alatt kell új szponzort találni, különben nem érvényes a vízum.

hvg.hu: Az arab nyelv és a kulturális különbségek jelentenek bármilyen akadályt?

K. G.: Angolul mindenki beszél, az ott élők jelentős részének ez a második nyelve, így gond nélkül boldogulhat az ember még akár alapszintű nyelvtudással is. Ami viszont akadály, hogy a magyar jogosítványt nem fogadják el, így le kell tenni egy elméleti és egy gyakorlati vizsgát, amihez elengedhetetlen egy minimum 20 órás vezetői tanfolyam. Nem örülök, hogy húszéves tapasztalat után egyesbe kell majd raknom a sebességet egy oktató mellett, amikor millió dolgom lesz, de ezt nem lehet kikerülni.

A kultúra miatt viszont nem aggódom, Dubai nagyon befogadó, és nem az a tipikus arab kultúra. Néhány dolgot persze tiszteletben kell tartani, így például a vallást, de ez nem megerőltető, és különösebben nem is látható vagy érzékelhető.

hvg.hu: Mi fog hiányozni itthonról?

K. G.: A városkép biztos: Dubaiban nincsenek sétálóutcák, az időjárás miatt plázyszerűen építkeznek. A korzózás az Andrásyn vagy a Váci utcán ott nem pótolható, bár bevallom, az utóbbi időben nem is

használtam ki Budapest adottságait. Ez valami magyar betegség, ami engem is megfertőzött: ahogy végez az ember a munkahelyén, a lehető legrövidebb úton haza akar érni, behúzza a függönyt, bekapcsolja a tévét, megeszi a vacsorát, aztán lefekszik aludni. Hétfő, kedd, szerdán senki ki sem mozdul.

hvg.hu: Tehát nem is fog hiányozni semmi?

K. G.: Panaszodom, közben azért vannak a jó barátok. Imádom az összes rákfenéjével együtt is ezt az országot, szép emlékeim vannak, egyes helyek nagyon fognak hiányozni. Elképzelhető, hogy fejvesztve rohanunk vissza egy év után. Mert alapvetően jószívűek a magyarok, ha közelebbi ismerősökről van szó, vagy a családról, akkor nagyon összetartóak tudunk lenni. De messze leszünk, és biztos nem lesz egyszerű nulláról kezdeni.

hvg.hu: Mit mondtak a környezetében, amikor megtudták, hogy kiköltözik az egész családdal együtt?

K.G.: Azt, hogy: "*amint tudsz valami munkát, szólj és megyünk mi is!*".

Az interjúban a neveket megváltoztattuk.